

KIRKKOA PERUSTAMASSA

Päivänä muutamana sain aatteen kirkon perustamisesta.

Perusteet

1. Kansankirkon ”seinät ovat leveällä ja katto korkealla”. Siellä on kylmää ja toisaalta melkoinen opillinen sekamelska. Edelleen tuo kirkko pitäytyy heikosti Raamattuun. Teoriassa sillä on muutamissa kohden aivan oikea oppi, mutta käytäntö lipsuu pahasti.

2. Vapaissa suunnissa risoo ”kasteapostolit”, jotka ripustavat koko autuuden toivon ”uskovien kasteen” varaan.

3. Herätysliikkeet ovat naimisissa kansankirkon kanssa. Heidän raamattu-uskollisuutensa on tästä johtuen kyseenalainen.

4. Monet muut ryhmittymät ovat rekisteröineet yhteisönsä. Miksi emme myös me (Missio Savo)?

5. Olisihan se somaa, jos saisi oman kirkon, hengellisen kodin. Voisiko kenelläkään olla mitään sitä vastaan? Onhan meillä lisäksi oma raamitettu oppiperusta, joka joissakin kohden selkeästi poikkeaa muiden yhteisöjen opista (esim. seurakuntaoppi). Meillä on oma identiteetti.

Aprikointia

Jotenkin tajuan, että kysymyksessä on kuitenkin suuri hanke. Onhan kyseessä ”hengellinen ulottuvuus”. Ajattelen, että pitäisi kysyä määrättyjen kriteerien perään, eikä vain kuunnella oman sydämen ääntä ja omia mielihaluja.

Maallinen malli

Ajattelen, että maallinen rakennus jossakin määrin kelpaa esimerkiksi. Ainakin kaksi perustavaa asiaa on yhteismitallista: **rakennuslupa ja piirustukset**. Jos rakennan rakennuksen ilman lupaa ja piirustuksia, ennen pitkää kohtaan suuria vaikeuksia. Pian ovat viranomaiset kimpussani kyselemässä rakennustyömaan laillisuutta. Jos lupa ja piirustukset puuttuvat, on vastuutonta jatkaa rakentamista. Jos kuitenkin haluan uhmata lakia ja asetuksia, ennen pitkää ilmaantuu puskutraktori ja tekee haaveeni tyhjäksi.

Tilanne kirkkorintamalla

1. On aluksi syytä huomauttaa, että **tilanne on mahdollisimman sekava**. Meillä Suomessa on yksi valtakirkko, joka käytännössä kattaa koko maan. Tässä mielessä se näyttää seisovan vankalla kallioperustalla. Näin on nimenomaan, jos asiaa ajatellaan maallisesta näkökulmasta. Ei voi olla mitään vankempaa perustaa kuin kansan enemmistö. Hengelliseltä kannalta katsoen ongelmana on, ettei kansankirkko seiso Sanan kallioperustalla.

2. Kirkolla on herätysliikkeiden tuki, joka ilmenee lähinnä siten, että nämä pidättäytyvät nimellisesti oman kirkon perustamisesta – ja tyytyvät jatkamaan vapaamatkustajina ”kansankirkon siivellä”. Kansankirkko voi näin lukea herätysliikkeet ”omaan kannattajakuntaansa”.

3. Herätysliikkeillä on kuitenkin mammuttiongelma. He eivät voi tunnustaa kansankirkkoa oikeaksi, raamatulliseksi kirkoksi – monestakin syystä. Toisaalta he eivät voi juridisesti nimetä omaa ryhmäänsäkään kirkoksi – sehän tietäisi kirkosta eroamista ja monelle liikkeelle myös taloudellisten etuuskien menettämistä.

Tässä ovat herätysliikkeiden vaihtoehdot vähissä. Rehellisyys pakottaisi tunnustamaan, ettei heillä kansankirkossa ole **oikeaa kirkkoa**. Samaisen rehellisen tarkastelun tuloksena jouduttaisiin toteamaan, ettei heidän oma ryhmäänsäkään ole kirkko. **SUMMA SUMMARUM: Herätysliikkeillä ei ole lainkaan kirkkoa!**

4. Laiha kompromissi. Herätysliikkeiden ratkaisu tähän megaongelmaan on surkea: **kirkko kirkossa** (*ecclesiola in ecclesia*). Tässä vajotaan yhä syvemmälle suohon. Toisaalta kansankirkosta tehdään *ekklesia*, jota ei kuitenkaan ole aikoihin tunnustettu. Tämä on merkillistä jakomielisyyttä (skitsofreniaa). Omallekaan ryhmälle todellisuudessa ei myönnetä *ekklesia* – statusta. Vastoin totuutta molemmistakin leivotaan oikea kirkko. Eihän Raamattu lainkaan anna tukea moiselle ”kirkko kirkossa” – opille. Missä on raamatullisuus – ja missä logiikka?!

Pikku kirkkojen laillisuus

Jos operoimme ”kirkko kirkossa” – opilla, joudumme menemään lupamenettelyyn ja piirustuksiin. Perustuuko edes suurempien kirkkojen syntyminen ”taivaalliseen lupaan”? Entä sitten *ecclesiola in ecclesia* – lukemattomien ”pikkukirkkojen” perustaminen? Onko ne kaikki luvattomia laitoksia? Ovatko ne kaikki perustettu **maallisen** mallin mukaan? Maalliselle yhteisölle saadaan perustamislupa, kun riittävä määrä nimiä on paperilla.

Taivaallinen lupatoimisto

Taivaan puoleen pitäisi kaikkien sekä isompien että pikkukirkkojen perustajien kääntyä. Sieltä pitäisi saada lupa – ja piirustukset.

Lupia ei heru

Paavali sai kristillisen kirkon perustamiseen **ainoan luvan**. Lisäksi Paavalin kautta on annettu ainoan kirkon piirustukset – joita kaikkien tulee noudattaa. Ainoaakaan poikkeuslupaa ei tietääkseni vuosisatojen aikana ole myönnetty.

Kilpailija auttaa

Alakerrassa on kilpaileva yritys. Menen sinne. Siellä ollaan heti ensikättelyssä kohteliaita ja auliita palvelemaan. Siellä ymmärretään ”hengellisen kodin” tarve ja lähdetään oitis aatetta tukemaan. **Diabolos** (hajottaja ja erilleen heittäjä) kirjoittaa luvan hevelisti. Toki hän vakavasti varottaa, ettei uuden firman todellista nimeä (lahko) saa julkistaa. Virallisesti hän antaa luvan ”kirkon”

perustamiseen. Piirustus- ongelmaa ei tule. Diabolos ei ole lainkaan ”tiukkapipoinen”. Rakentaja saa laatia piirustukset mielensä mukaan!

Ratkaisuni

Ratkaisun tekeminen on helppo. Hylkään ”oman shown” perustamisen:

”Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika, ja he **nousivat kapinaan Moosesta vastaan**, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen jäseniä, arvokkaita miehiä. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: ”Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?” (4. Moos.16:1-3).

Valitsen ”nasaretilaisen lahkoon” ja ”apostolisen kirkon”, jonka rakentamisessa pitäydytään tarkkaan ”ylhäältä saatuihin” piirustuksiin:

”Tehkää asumus ja kaikki sen kalusto **tarkoin sen kaavan mukaan, jonka minä sinulle näytän**” (2. Moos.25:9).

”Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, **jota he lahkoksi sanovat**, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa” (Apt.24:14).

”Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää” (Ef.1:22,23).

”että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon” (Ef.3:10).

”saadakse asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton” (Ef.5:27).

KIRKON KRITEERIT

Mittarit

Millä mitataan hengellisen yhteisön painoarvo? Maallisella puolella on itsestään selvää, että painoarvo ratkaistaan kannattajakunnan määrällä. Pieni ryhmä on myös painoarvoltaan pieni. Tätä vertailua käytiin aikoinaan myös Efesossa Paavalin saapuessa sinne.

”Tähän aikaan syntyi sängen suuri melu siitä tiestä. Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja. Hän kutsui

kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä; mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo **Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään.** Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeleitä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, **hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee.**" Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!" (Apt.19:23-28).

Epäsovinnainen Paavali

Paavalin tullessa Efesoon siellä kukoisti epäjumalan palvelus. Samoinhan oli tilanne Ateenassa. Nykyisin sanotaan Japanissa olevan 8 miljoonaa epäjumalaa!

"Mutta Paavalin odottaessa heitä Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli **täynnä epäjumalankuvia**" (Apt.17:16).

"Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä, eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken. ..Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema" (Apt.17:24, 25, 29).

Jumalan mitta

Efesolaiset olisivat kernaasti hyväksyneet sen, että Paavali olisi pannut oman jumalansa heidän jumaltensa kanssa samaan jonoon – se olisi taannut rauhan, mutta Paavali ei suostunut tähän:

"Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, **etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään.**"

Tässä oli konfliktin ainekset! Efesolaiset eivät vähällä uskoneet Paavalin Jumalan yliveraisuuteen, vaikka Paavali mainitsi: "**Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on.**"

Efesolaisten oikean jumalan mittarina oli – ei suinkaan Jumalan ilmoitus Raamatussa – vaan **kansansuosio: "hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."** Kuinkas monta kannattajaa sinulla, Paavali, on? "**Luukas yksin on minun kanssani**" (2. Tim.4:11). "Voi Paavali parka!"

Kirkon mitta

Efesolaisten mitalla mitataan suomalaisessa maisemassa kaikilla yhteiskunnallisilla kentillä liikkeen laajuutta ja merkittävyyttä. Valitettavasti se kelpuutetaan myös kirkon ja muiden hengellisten yhteisöjen mittariksi. Hengellisillä kesäjuhlilla punnitaan liikkeiden painoarvo: 100 000 tuhatta kävijää lyö kirkaasti laudalta muut kilpailijat! Toisaalta, jos jonkin liikkeen radio-ohjelmaa kuuntelee 30 000, tämä kertoo väkevää kieltä ko. liikkeen suuruudesta.

Mihin Raamattu jäi?

Eikö Raamatun tulisi olla kaiken hengellisen mitta? Eikö näin tulisi tapahtua nimenomaan Lutherin kirkossa ja varsinkin herätysliikkeissä ja vapaissa suunnissa? Otettaisko Raamattu ”puntariksi”?

Ensimmäisenä suosittelisin puntarointia seurakuntaopissa, jota tässä kirjoituksessa on laajemmalti käsitelty. Pelätäänkö puntariin asettumista? Se olisi kuitenkin välttämätöntä ja terveellistä – mitä pikemmin sen parempi. Lopussa kuitenkin kaikki asetetaan vaakaan!

”niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on” (1. Kor.3:13).

”Sinun sitä katsellessasi irtautui kivilohkare - ei ihmiskäden voimasta - ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja **murskasi ne**. Silloin musertuivat yhdellä haavaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niiden kävi kuin akanain kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. **Mutta kivistä, joka oli kuvapatsaan murskannut, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan**” (Dan.2:34,35).

”Ja tämä on kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu: 'Mene, mene, tekel, ufarsin'. Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi luvun ja on tehnyt siitä lopun. **Tekel: sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu**” (Dan.5:25-27).

Väinö Hotti